

Új száztizedik szonett

[ShakespeareLátó - 2014. április]

A 110. Shakespeare-sonett kezdősorára

Ó, jaj, igaz: sokfele kóboroltam,
s útjaim arca, teste most is itt ég;
az útiutak szövőjét, ki voltam,
telefonpóznák, tények messze vitték,
s az idegen hányféle ismerősnek
öltötte testét, jelmezét a társnak,
mutatta lelkét bárgyúnak, erősnek,
és süket volt a hang – a fény, a vágy vak,
s ó, jaj, hamis minden, mi így születhet;
hogy igazolnám érvényét a mostnak,
megírhatnék százötvennégy szonettet;
az elme mást se bír, hát okoskodhat,
én köszönöm: lőréseken, de rendre,
néha rányílt szemem a szerelemre.

Kategória: ShakespeareLátó

Denumire autor: Farkas Wellmann Éva

Látó Szépirodalmi Folyóirat